Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (judecător Vladimir Craveț)
Dosarul nr. 2rc-12/25 (PIGD: 2-24138958-03-2rc-13022025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de Contencios Administrativ

D E C I Z I E

12 mai 2025 municipiul Bălți

Instanța în componența:
Președintele completului Stanislav Grosu
Judecătorii Alina Țihonschi și Radu Holban

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de S.R.L. ”Biovicol Agro”, împotriva încheierii Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 10 decembrie 2024, adoptate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ”Biovicol Agro” în contradictoriu cu G.Ț. ”Zbanca Vitalie Gheorghe”, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, prin care a fost respinsă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii,-

C O N S T A T Ă :

Solicitările reclamantului:

1.La 05 decembrie 2024 în Judecătoria Drochia (sediul Rîșcani) a fost înregistrată cererea de chemare în judecată formulată de S.R.L. ”Biovicol Agro” în contradictoriu cu G.Ț. ”Zbanca Vitalie Gheorghe”, privind încasarea datoriei contractuale în sumă de 464.528,00 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 34.130,00 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 30.510,00 lei.

2. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată reprezentantul reclamantei, avocatul Gîlca Ilie, a formulat și o cerere, prin care a solicitat luarea măsurilor de asigurare a acțiunii sub formă de aplicarea a sechestrului pe mijloacele bănești ale pârâtei în limita valorii acțiuni.

3. În motivarea acesteia, reprezentantul reclamantei a invocat *inter alia* că, pârâtul G.Ţ. „Zbanca Vitalie Gheorghe" îşi execută obligațiile cu rea-credință, iar, în cazul în care nu vor fi luate măsuri de asigurare a acțiunii, există riscul ca pîrîtul să se eschiveze de la achitarea datoriei.

Drept dovadă a celor expuse este faptul că, reclamantul S.R.L. ”Biovicol Agro" a încercat de nenumărate ori să soluționeze prezentul litigiu pe cale amiabilă, la care pârâtul în mod obraznic a ignorat buna relaționare şi executarea obligațiilor sale.

Facturile de livrare a mărfii sunt din perioada aprilie 2023 - aprilie 2024, prin urmare se constată că pârâtul nu îşi execută obligațiile contractuale deja mai bine de 1 (un) an şi 8 (opt) luni de zile în cazul facturilor fiscale mai vechi, ceea ce încă odată indică asupra faptului că este de rea-credință.

Totodată, reclamanta menționează că datoria în mărime de 464528 (patru sute şaizeci şi patru mii cinci sute douăzeci si opt) lei este una colosală pentru reclamant, aceste mijloace financiare fiind scoase din circuitul economic al societății economice, ceea ce creează impedimente pentru desfăşurarea normală a activității economice a reclamantului.

Astfel, consideră reclamanta necesară aplicarea sechestrului atît pe bunurile pîrîtului cît şi pe conturile bancare ale acestuia în valoarea sumei pretinse în acțiune, ori, neaplicarea sechestrului ar putea pune în pericol executarea ulterioară a hotărîrii judecătoreşti de încasare a datoriilor.

Potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii.

Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti. În conformitate cu prevederile art. 175 alin. (1) lit. a), b) şi alin. (2) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la

art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

Conform art. 177 alin. (1), (2) şi (3) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. Cererea de asigurare a acțiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanți la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluționează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pîrîtului şi celorlalți participanţi la proces. Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii.

O hotărâre judecătorească de încasare forțată a datoriei definitivă şi irevocabilă şi-ar pierde sensul dacă nu va putea fi executată niciodată, iar, pârâtul nu va mai fi proprietar sau poseda careva bunuri echivalentul cărora ar putea acoperi suma datorată.

În lumina celor expuse, consideră reclamanta necesară aplicarea sechestrului pe sumele băneşti de pe orice cont bancar şi/sau pe alte bunuri mobile sau imobile ce aparțin pîrîtului G.Ţ. „Zbanca Vitalie Gheorghe" ce nu vor depăşi valoarea acțiunii.

Poziția instanței de fond:

4. Prin încheierea Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 10 decembrie, s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantei S.R.L. ”Biovicol Agro”, privind asigurarea acțiunii (fila dosarului 27-29).

Solicitarea recurentului:

5. La 26 decembrie 2024, reclamanta S.R.L. ”Biovicol Agro”, reprezentată de avocatul Gîlca Ilie, a înaintat prin poșta electronică cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 10 decembrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii şi adoptarea unei noi soluții de admitere a cerinței privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile a pârâtului în limita valorii acțiunii (fila dosarului 31-34).

Argumentele părților:

6. În motivarea recursului, recurenta S.R.L. ”Biovicol Agro” a invocat că, nu este de acord cu încheierea instanței de fond considerând-o neîntemeiată.

Consideră că, reclamantul a argumentat aspectele care urmează a fi verificate de către instanța de judecată la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare.

Recurenta reiterează toate motivele și argumentele invocate și în cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, menționând suplimentar că, neluarea acestor măsuri de asigurare, poate duce la imposibilitatea executării hotărârii în cazul admiterii acțiunii.

Consideră că măsura de asigurare este necesar reieșind și din comportamentul pârâtului care nu-și execută obligațiile contractuale cu rea-credință

Invocă că, în motivarea încheierii recurate, instanța de judecată nu a dat nici o apreciere argumentelor reclamantului, or, abținerea instanței de judecată de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat, în situația în care cererea reclamantei privind asigurarea acțiunii este întemeiată, argumentată și probată.

Mai menționează recurenta că, suma atoriei pârâtului față de reclamantă este una colosală, iar măsurile de asigurare a acțiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricții privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu perturbează posesia și deținerea bunurilor de către proprietar, au un caracter temporar și are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

7. Fiind înștiințat legal, intimatul G.Ț. ”Zbanca Vitalie Gheorghe” în termenul stabilit de către instanța de recurs, nu a prezentat referință la cererea de recurs (fila dosarului 39-41).

Aprecierea instanței de recurs:

8. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces şi a materialelor din dosar,

Colegiul consideră recursul neîntemeiat şi pasibil de respingere, cu menținerea încheierii instanței de fond, din următoarele cnsiderente.

9. În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.*

10. Potrivit art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce judecă recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea instanței de fond.*

11. În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de proceduă civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

12. Încheierea din 10 decembrie 2024 a fost emisă în lipsa părților, unipersonal de către judecător, fiind remisă reclamantei prin poșta electronică la 26 decembrie 2024. În aceeași zi, 26 decembrie 2024, a fost depusă și cererea de recurs asupra încheierii date (fila dosarului 31). Prin urmare, Colegiul reține că cererea de recurs este depusă în termenul prevăzut de lege.

13. Conform art. 174 Cod de rocdură civilă, *la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

14. Norma menționată recunoaște posibilitatea judecătorului sau instanței de judecată de a lua măsuri de asigurare provizorii, constituind astfel un drept procedural acordat participantului la proces de a cere aplicarea acestora, precum şi dreptul instanței de a admite cererea şi a aplica măsurile prevăzute în legislația națională. Tot aici este necesar de menționat că aplicarea măsurilor de sigurare, ca

şi orice act/acțiune a instanței judecătorești, urmează în mod obligatoriu să fie motivată.

15. Totodată, Colegiul menționează că, examinarea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare şi înlocuirea acestora urmează să fie analizată prin prisma principiului proporționalității, adică a justului echilibru între scopurile pentru care se cere aplicarea măsurilor şi dreptului fundamental de proprietate privată a persoanei.

16. Potrivit art. 175 Cod de procedură civilă, *(1) În vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept:*

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

b) să interzică pîrîtului săvârşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârşirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații faţă de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

(2) Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acțiunii.

17. Aşadar, potrivit normelor citate mai sus, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii sau înlocuirea acestora se admite în orice fază a procesului, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

18. Din cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate rezultă că, reclamanta S.R.L. Biovicol Agro” la 05 decembrie 2024, a depus cerere de chemare în judecată împotriva G.Ț. ”Zbanca Vitalie Gheorghe”, privind încasarea datoriei, dobânzii de întârzie și a cheltuielilor de judecată.

19. Totodată, în aceași cerere, suplimentar, a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub formă de sechestru asupra bunurilor şi mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtei, în limita valorii pretențiilor din acțiune.

20. Instanța de fond soluționând chestiunea privind aplicarea măsurilor de asigurare solicitate de către reclamant a ajuns la concluzia de a respinge cerința respectivă, constatând că reclamantul a înaintat cerințele de aplicare a sechestrului, fără a justifica existența eventualelor dificultăți judecătorești sau a faptului că neaplicarea acestora ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum prevede art. 174 Cod de procedură civilă. Cerințele de asigurare a acțiunii sunt nemotivate în fapt, fiind declarative, or, eventualele temeiuri faptice necesită a fi justificate prin indici și probe.

21. Colegiul reține ca fiind justă soluția instanței, or, reclamanta înaintând cerința de aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii s-a limitat doar la formularea acestei solicitări și enunțarea unor afirmații cu aracter general și abstract, fără însă a argumenta, prin prisma circmtanțelor prezentei cauze, care este probabilitatea cauzării unei pagube eminente în urma neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii. Reclamanta nu a justificat în niciun fel riscurile și probabilitatea cauzării unui prejudiciu prin neaplicarea lor.

22. Faptul că reclamantul indică drept temei de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii că, pârâtul nu și-a îndeplinit obligațiunile de achitare a datoriei contractuale, în opinia instanței de recurs nu înseamnă *a apriori* și o justificare adusă de către reclamant cu privire la necesitatea aplicării automate a măsurilor de asigurare, ci constituie doar o justificare a înaintării acțiunii propriu zise, generată de apariția litigiului civil între părți.

23. În contextul dat, instanța de recurs ține să menționeze că, nu poate fi reținut drept întemeiat argumentul recurentului ce ar impune obligația de aplicare a măsurilor de asigurare, faptul că pârâtul nu-și execută obligațiile contractuale. Or, anume aceste stări de fapt și creează litigiul, generând situația de formulare a acțiunii în instanța de judecată împotriva pârâtului ce nu și-ar fi executat obligația. În același timp, cerința de aplicare a măsurilor de asigurare, urmează a fi motivată

sub aspectul imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești, din cauza existenței pericolului de dispariție a bunurilor supuse urmăririi silite.

23. Astfel, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs, Colegiul Civil le consideră nefondate și lipsite de suport legal, or, în susținerea cererii de recurs, recurentul nu a invocat nici un motiv plauzibil, ce ar indica asupra ilegalității încheierii contestate, utilizând doar afirmații cu caracter general și abstract.

24. Analizând cerința reclamantei/recurent de aplicare a măsurilor de asigurare sub aspectul raționalității şi temeiniciei acestor cerințe, Colegiul civil relevă și faptul că ultimul nu a probat că există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunurilor sau o proastă administrare a bunurilor pârâtei). Nu a argumentat recurenta asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea *de facto* a scopului măsurilor de asigurare.

25. Nu a prezenat reclamanta/recurent nici probe că starea patrimonială a pârâtei este una precară, că pârâta ar fi antrenată în litigii similare cu alte persoane fizice și juridice sau că ar avea datorii în procedură de executare silită față de alte persoane/creditori etc.

26. Prin urmare, având în vedere că instanța de recurs nu a constatat admiterea de abateri procedurale de către instanța de fond la adoptarea încheierii contestate, recursul urmează a fi respins ca fiind nefondat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 10 decembrie 2024.

27. În conformitate cu art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.*

28. În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile articolelor 427 lit. a) și 428 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de S.R.L. ”Biovicol Agro”.

Menține încheierea Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 10 decembrie 2024, prin care a fost respinsă cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ”Biovicol Agro” în contradictoriu cu G.Ț. ”Zbanca Vitalie Gheorghe”, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător Stanislav Grosu

Judecători Alina Țihonschi

Radu Holban